

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE VIERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0026 van 22 september 2015
in de zaak RvVb/1415/0403/SA/0385

In zake:

1. mevrouw **Maria GEEURICKX**
2. de heer **Jozef AERTS**
3. de heer **Pieter AERTS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pieter JONGBLOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen:*

1. de heer **Jorge DEMESMAEKER**
2. mevrouw **Sandra KARLSSON**

beiden wonende te 2610 Wilrijk (Antwerpen), Kruishofstraat 246

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 25 maart 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 5 februari 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 19 september 2014 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een eengezinswoning na het rooien van bomen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2610 Wilrijk (Antwerpen), Druivenstraat 17 en met als kadastrale omschrijving afdeling 42, sectie B, nummer 59p3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met het arrest nr. UDN/2015/0007 van 7 april 2015 de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, ingesteld door de verzoekende partijen met een aangetekende brief van 30 maart 2015, verworpen.

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft in het dossier RvVb/1415/0009/UDN een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 8 september 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter JONGBLOET, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en de heer Jorge DEMESMAEKER die in persoon verschijnt, zijn gehoord.

De verwerende partij en de tweede tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 16 van het DBRC-decreet verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Jorge DEMESMAEKER en mevrouw Sandra KARLSSON verzoeken met een aangetekende brief van 19 juni 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 18 augustus 2015 de tussenkomende partijen toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 22 mei 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“rooien van bomen / bouwen v/e rijwoning”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 23 februari 1993 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 1-2 ‘Sint-Bavostraat-Dokter Donnyplein en omgeving’, meer bepaald in een zone voor woningen (zone E).

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen’, goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse regering van 19 juni 2009.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 juni 2014 tot 26 juli 2014, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 26 augustus 2014 het volgende voorwaardelijk gunstig advies uit:

“ ...

Openbaar onderzoek

...

Inventaris van de bezwaarschriften

Er werd één schriftelijk bezwaarschrift ingediend. Het bezwaarschrift handelt over de volgende punten:

** De voorgestelde plannen zijn niet in harmonie met de omgeving zoals opgelegd in het bijzonder plan van aanleg. De aanpalende panden hebben beide dakpannen met een rode kleurtint;*

** De inplanting van het nieuwe pand is niet in harmonie met het pand van de bezwaarindiener waardoor de goede ruimtelijke ordening verstoord wordt. Zo loopt de noklijn van het voorgestelde project evenwijdig met de rooilijn, maar dwars op de noklijn van de aanpalende. Zowel constructief als burgerrechtelijk levert dit eveneens problemen.*

** Het nieuwe pand wordt opgetrokken in een lichtkleurige gevelsteen en een eerder klassieke stijl wat niet in harmonie is met de aanpalende panden;*

** Het voorgestelde project verstoort de privacy van de bezwaarindiener. Door de voorgestelde bouwdiepte van 15,45 meter op het gelijkvloers en door het realiseren van ramen in de achtergevel heeft men vanuit de nieuwbouw een zicht op het perceel van de bezwaarindiener. Er zal inkijk zijn in de badkamer van de bezwaarindiener die afgewerkt is met een transparante dakplaat. Daarnaast genereert het volume verlies van lichtinval bij de bezwaarindiener. Onder meer de lichtinval via de dakvlakramen zal beperkt worden. Maar ook de ganse woning zal overschaduw worden.*

De bezwaren kunnen als volgt besproken worden:

** Harmonie is niet beperkt tot de aanpalende panden maar dient aan de hand van de bebouwing in de onmiddellijke omgeving beoordeeld te worden. In de omgeving zijn*

meerdere hellende daken afwerkt met pannen in een donkere kleur. De voorgestelde materialisatie van het dak is aldus in harmonie met het referentiebeeld. Het bezwaar is ontvankelijk maar ongegrond;

* De onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door panden met een klassieke stedelijk profiel, dit wil zeggen een hellend dak met een noklijn evenwijdig met de rooilijn of een plat dak. Het pand van de bezwaarindiener heeft een noklijn dwars op de rooilijn, dit is een typologie die zowel in de onmiddellijke omgeving als in de stedelijke context slecht beperkt voorkomt. Het pand van de bezwaarindiener is aldus de uitzondering in het straatbeeld. De voorgestelde dakopbouw is inherent aan het referentiebeeld. Burgerrechtelijke of constructieve bezwaren zijn niet van stedenbouwkundige aard. Het bezwaar is ontvankelijk maar ongegrond.

* De omgeving wordt gekenmerkt door panden afgewerkt met een rode, licht oranje, beige of licht grijze paramentsteen. De voorgestelde materialisatie met een lichtkleurige gevelsteen is aldus in harmonie met de omgeving. De ontworpen gevel heeft een typische stedelijke vormtaal en is inpasbaar in het referentiebeeld. Het bezwaar is ontvankelijk maar ongegrond.

* Het voorgestelde bouwprofiel is kleiner dan het maximaal toegelaten profiel omschreven in het bijzonder plan van aanleg. Het bezwaar is ontvankelijk maar ongegrond.

Toetsing aan de wettelijke en reglementaire voorschriften

De aanvraag is niet in overeenstemming de voorschriften het bijzonder plan van aanleg. Het perceel is gelegen in zone E. Deze zone is bestemd om, door middel van openbare en/of privé initiatieven, ontwikkeld te worden tot een woongebied met ééngezins- en/of meergezinshuizen, op basis van een op te stellen gedetailleerd totaalontwerp. Hierbij dient de nodige aandacht besteed te worden aan de natuurlijke gegevenheden van het terrein alsmede aan de ontsluiting van het gebied d.m.v. penetratiewegen (zonder doorgaand verkeer naar wegen van een hoger niveau) voor het gemotoriseerd verkeer en d.m.v. fiets- en voetgangerspaden naar de omringende openbare wegen. Er werd geen totaalontwerp toegevoegd aan het dossier.

De aanvraag werd getoetst aan de bepalingen van de bouwcode. Het ontwerp voldoet hieraan.

...

Beoordeling

De aanvraag betreft het bouwen van een eengezinswoning.

Het nieuwe bouwvolume omvat 2 bouwlagen onder hellend dak en wordt gebouwd tussen 2 bestaande panden. Hiertoe worden 3 hoogstammige bomen gerooid. Het gelijkvloers richt men in met een leefruimte, inkomhal met toilet, bureau en bergruimte, de eerste verdieping omvat 3 slaapkamers en een badkamer, de daklaag doet dienst als zolder. De gevel wordt afgewerkt met een lichtkleurige gevelsteen, het dak met donkere pannen.

De stedenbouwkundige geschiktheid van het ontwerp dient aan de hand van de geldende voorschriften te worden beoordeeld. Vastgesteld wordt dat de aanvraag niet overeenstemt met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg. Zo dient de zone waar het perceel deel van uit maakt, zone E, ontwikkeld te worden op basis van een op te stellen gedetailleerd totaal ontwerp dat rekening houdt met de natuurlijke gegevenheden van het terrein.

Rekening houdend met de ligging van het perceel aan een uitgeruste weg, tussen een bebouwing die bedoeld is om er nog lang te staan, kan het voorgestelde project de toekomstige ontwikkeling van het binnengebied niet belemmeren. Daarom kan het perceel ontwikkeld worden zonder dat er een totaalontwerp voor zone E voorgelegd is.

Een afwijking van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg is aldus aanvaardbaar. Hiertoe werd een openbaar onderzoek gevoerd. Betreffende deze afwijking werden geen bezwaren ingediend.

Om de ontwikkeling van het perceel mogelijk te maken worden 3 hoogstammige bomen geveld. Om, zoals omschreven in het bijzonder plan van aanleg, het bestaande groene karakter van de zone te behouden en in overeenstemming met het advies van de dienst Groen en Buurtonderhoud van de stad Antwerpen wordt als voorwaarde bij de vergunning opgelegd dat men tijdens het eerstvolgende plantseizoen na voleindiging van de werken 3 hoogstammige bomen van eerste grootteorde dient aan te planten.

Bij het beoordelen van de aanvraag behoort het tevens tot de autonome bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid te oordelen of een bouwwerk verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. De voorgestelde volumetrie bevindt zich binnen het maximale profiel omschreven in het bijzonder plan van aanleg en is dus in harmonie met het toekomstbeeld dat men voor ogen heeft voor de zone waarvan het perceel deel uitmaakt. De omgeving wordt gekenmerkt door gevels afgewerkt met gevelsteen en dakpannen in verschillende kleurtinten. De voorgestelde materialisatie met een lichtkleurige gevelsteen en donkere dakpannen in harmonie is met dit referentiebeeld. De verblijfsruimtes beschikken over voldoende leefkwaliteit aangezien ze een aanvaardbare vloerooppervlakte hebben en de licht- en luchtinval gegarandeerd is doordat de vrije hoogte minimaal 2,60 meter meet en de raamoppervlaktes voldoende groot zijn.

Gelet op het voorgaande is de aanvraag onder voorwaarden stedenbouwkundig aanvaardbaar en aldus vatbaar voor vergunning.

Conclusie

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend aan de aanvrager, die ertoe gehouden is tijdens het eerstvolgende plantseizoen na voleinding der werken 3 nieuwe bomen aan te planten van eerste grootteorde (stamomtrek 18/20 centimeter gemeten op 1 meter hoogte).

...

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen verleent op 19 september 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen en motiveert zijn beslissing door te verwijzen naar het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Het college legt de volgende voorwaarden op:

“ ...

- 1. het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvang van die werkzaamheden of handelingen;*
- 2. de van toepassing zijnde algemene voorwaarden die aan de vergunning zijn gehecht en er integraal deel van uitmaken, strikt na te leven;*
- 3. tijdens het eerstvolgende plantseizoen na voleinding der werken 3 nieuwe bomen aan te planten van eerste grootteorde (stamomtrek 18/20 centimeter gemeten op 1 meter hoogte).*

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 3 november 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 januari 2015 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Op 13 januari 2015 houdt de verwerende partij de hoorzitting over de zaak.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in een aanvullend verslag van 29 januari 2015:

“ ...

In zitting van 15 januari 2015 behandelde uw college voorliggend beroep dat het bouwen van een eengezinswoning na het rooien van bomen te Druivenstraat, Antwerpen, als voorwerp heeft.

De partijen werden gehoord op 13 januari 2015.

Het beroep werd verdaagd voor aanvullend verslag. Uw college vraagt zich af of de muur niet worden overgenomen door de aanvrager als tegemoetkoming aan de aanpalende beroeper.

Het opleggen van de voorwaarde/last dat de aanvrager de scheimuur dient over te nemen, is niet mogelijk.

De overname van een scheimuur is niet van stedenbouwkundige aard. Het Burgerlijk Wetboek bevat immers een heel aantal eigen regels over de zogenaamde “gemene muur”. Conform artikel 661 B.W. heeft de eigenaar van een erf dat paalt aan de muur het recht om er geheel of gedeeltelijk een gemene muur van te maken, maar moet hij daar zijn buur voor vergoeden. Wanneer een buur niet vrijwillig overgaat tot muurovername, is een procedure tot gedwongen muurovername voor de vrederechter mogelijk. De deputatie zou zich met andere woorden door het opleggen van dergelijke voorwaarde/last begeven op het pad van de burgerlijke rechter.

Voorts kan het ook niet de bedoeling zijn dat deputatie bij een vergunning een last oplegt ten aanzien van derden. Lasten kunnen worden opgelegd door de vergunningverlener omdat de begunstigde van de vergunning hieruit een voordeel haalt en doordat de overheid bijkomende taken voor de uitvoering ervan op zich dient te nemen (wegenis, openbaar domein, nutsvoorzieningen, groenaanleg ed.).

Voorgesteld wordt het originele advies van de PSA te handhaven en vergunning te verlenen, onder de bijkomende voorwaarde dat er een rode, geelbruinkleurige gevelsteen dient te worden voorzien.

Aanpassing materiaalgebruik:

De aanvrager bracht na de hoorzitting een voorbeeld bij van de gevelsteen die zij willen gaan gebruiken i.p.v. de voorgestelde gevelsteen in de aanvraag. Het betreft een rode, geelbruine gevelsteen. De aanvraag voorzag in een lichtkleurige gevelsteen. Daarnaast wordt er een voorbeeld gegeven van de gekozen blauwgrijze dakpan, ter verduidelijking van de donkerkleurige dakpan in de aanvraag. De woning sluit, door de nieuwe keuze van gevelsteen, beter aan bij aanpalende panden en de omgeving.

De aanvrager wil hiermee de beroepers tegemoetkomen, die ook bezwaar hebben

ingediend tegen het materiaalgebruik.

... ”

Op 5 februari 2015 beslist de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen “overeenkomstig de voorgebrachte plannen, onder de voorwaarden zoals opgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen d.d. 19 september 2014 en met bijkomende voorwaarde dat er een rode, geelbruinkleurige gevelsteen dient te worden voorzien”. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

De aanvraag is conform de voorschriften van het BPA. De voorschriften worden geacht de criteria van de goede ruimtelijke ordening weer te geven. De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening zit m.a.w. reeds vervat in de toetsing van het gevraagde aan het BPA.

De aanvraag voor een nieuwbouw van een eengezinswoning is gelegen in de Druivenstraat, ten noorden van het Steytelincpark in Wilrijk, op een perceel tussen 2 bestaande woningen. De Druivenstraat wordt gekenmerkt door aaneengesloten bebouwing, voorzien van 2 bouwlagen met schilddak, met verschillende kroonlijsthoogtes en nokhoogtes. Het links aanpalende pand bestaat uit 2 bouwlagen en een schilddak evenwijdig met de straat en het rechter aanpalende pand bestaat uit 2 bouwlagen en een schilddak haaks op de straat.

De woning is voorzien tussen 2 wachtgevels. Deze gevels waartussen wordt gebouwd, staan op de perceelgrens en zijn geenszins afgewerkt met een hoogwaardig materiaal. Hiertegen kan wel degelijk worden aangebouwd. Het aangevraagde beoogt een kwalitatieve afwerking van de straatwand.

Over het bouwen tegen de wachtgevel wordt opgemerkt dat dit een burgerrechtelijk argument is en de vergunning wordt afgeleverd onder voorbehoud van het beschikken over de nodige zakelijke (eigendoms)rechten.

De beroeper geeft aan dat hij hinder door schaduw van de nokhoogte zal hebben: De afmetingen van de woning zijn conform het BPA, deze zijn zelfs minder hoog dan in het BPA toegelaten. Er is maar een beperkte hinder van de lichtinval.

De kleur van de voorgestelde dakpannen zijn niet in overeenstemming met de omgeving volgens de beroeper.

De kleurkeuze is conform de voorschriften van het BPA.

Het pand aan het einde van de woningrij is tevens voorzien van zwarte pannen.

Het beroep werd verdaagd omdat de Deputatie zich de vraag stelde of de scheimuur niet kon worden overgenomen door de aanvrager als tegemoetkoming aan de aanpalende beroeper.

Het opleggen van de voorwaarde/last dat de aanvrager de scheimuur dient over te nemen, is niet mogelijk.

De overname van een scheimuur is niet van stedenbouwkundige aard. Het Burgerlijk Wetboek bevat immers een heel aantal eigen regels over de zogenaamde "gemene muur". Conform artikel 661 B.W. heeft de eigenaar van een erf dat paalt aan de muur het recht om er geheel of gedeeltelijk een gemene muur van te maken, maar moet hij daar zijn buur voor vergoeden. Wanneer een buur niet vrijwillig overgaat tot muurovername, is een procedure tot gedwongen muurovername voor de vrederechter mogelijk. De deputatie zou zich met andere woorden door het opleggen van dergelijke voorwaarde/last begeven op het pad van de burgerlijke rechter.

Aanpassing materiaalgebruik:

De aanvrager bracht na de hoorzitting een voorbeeld bij van de gevelsteen die zij willen gaan gebruiken i.p.v. de voorgestelde gevelsteen in de aanvraag. Het betreft een rode, geelbruine gevelsteen. De aanvraag voorzag in een lichtkleurige gevelsteen. Daarnaast wordt er een voorbeeld gegeven van de gekozen blauwgrijze dakpan, ter verduidelijking van de donkerkleurige dakpan in de aanvraag. De woning sluit, door de nieuwe keuze van gevelsteen, beter aan bij de aanpalende panden en de omgeving. Dit zal als voorwaarde worden opgelegd bij de beslissing.

...

Vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen, onder de voorwaarden zoals opgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen d.d. 19 september 2014 en met bijkomende voorwaarde dat er een rode, geelbruinkleurige gevelsteen dient te worden voorzien.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad een bestreden beslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening op voorwaarde dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en op grond van minstens één ernstig middel.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

In casu is er sprake van hoogdringendheid nu de vergunninghouder voornemens is de werken onmiddellijk aan te vangen. Beroepers ontvingen hiertoe reeds een ingebrekestelling om voor 27 maart 2015 de toegang tot het perceel vrij te maken met het oog op het uitvoeren van de werken. Tevens ontvingen beroepers een aangetekend schrijven voor de opmaak van een plaatsbeschrijving teneinde de schade aan de eigendommen van beroepers, veroorzaakt door de werken, te kunnen vaststellen en begroten. Beroepers voegen de mail en het schrijven bij onderhavig verzoekschrift.

Beroepers zullen ongetwijfeld ernstige nadelen, minstens schade van enig belang lijden nu zij middels de uitvoering van de werken worden beroofd van lichtinval, geen onderhoudswerken meer kunnen uitvoeren aan hun zijgevel, geen onderhoudswerken meer kunnen uitvoeren aan hun dakgoot, en de vergunninghouder de volle inkijk krijgt via het doorzichtige dak in hun badkamer.

...”

De tussenkomende partijen voeren geen repliek omtrent het hoogdringend karakter van de vordering.

Beoordeling door de Raad

De vereiste van hoogdringendheid impliceert, onder meer, dat een verzoekende partij moet overtuigen dat er redenen zijn om de zaak sneller te behandelen dan volgens de gebruikelijke termijnen die de behandeling van een vernietigingszaak noodzaakt.

De fotoreportage die in het verzoekschrift tot tussenkomst is opgenomen toont dat de woning die het voorwerp uitmaakt van de bestreden vergunningsbeslissing reeds is opgericht. Op de terechtzitting stelt de eerste tussenkomende partij dat de woning intussen nog verder is afgewerkt en dat nog enkel enkele inrichtingswerken moeten gebeuren.

In die omstandigheden kan de schorsing van de tenuitvoerlegging geen nuttig effect meer hebben voor de verzoekende partijen. Er valt immers niet in te zien hoe de schorsing van de bestreden vergunning de nadelen die volgens de verzoekende partijen uit de bestreden beslissing volgen – lichtinval, onderhoudswerken aan zijgevel en dakgoot, inkijk – zou kunnen verhinderen of ongedaan maken.

Er is dan ook niet voldaan aan de voorwaarde van artikel 40, §1 DBRC-decreet dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 22 september 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ